

VATTENBLEMMA, f. 1. Se *Hettblemma*.
VATTENBLOMMA, f. 1. 1) Blomma, som växer i vatten. — 2) Ett slags bladmossa. *Bysus Flos aquae*.
VATTENBLÅ, a. 2. neutr. — *blått*. Af samma blåa färg, som vatten i haf eller sjö vanligen har.
VATTENBLÅSA, f. 1. 1) Luftblåsa på vatt-net. — 2) Se *Vattenblemma*.
VATTENBLÄDDRA, f. 1. 1) Se *Vattenblemma*. — 2) Örtslägtet *Utricularia*.
VATTENBLÄSTER, m. 2. pl. — *blästrar*. Bläster, frambragt med tillhjälp af vatten.
VATTENBRYN, n. 5. Kanten af haf, sjö, flod, o. s. v.
VATTENBRÄCK, n. 5. Sjukdom, bestående i en vattensamling uti testikelns hylsaktiga beklädnad.
VATTENBUBBLA, f. 1. Se *Vattenblåsa*, bem. 1.
VATTENBUTELJ, --- tällj, m. 5. 1) Butelj, som brukas att deri förvara vatten. — 2) Butelj, som innehåller vatten.
VATTENBYGGNAD, m. 5. *V*-er kallas alla sådana byggnader, genom hvilka en flod, bäck, dam, sjö, källa o. s. v. göras brukbara för något visst ändamål eller bibehållas i stånd att dertill begagnas, såsom: kanaler, slussar, aflöppsgrafvar, dammar, broar, kajer, vattenledningar, vattenkonster, m. m.
VATTENBYGGNADSKONST, f. 5. Konsten att uppföra vattenbyggnader.
VATTENBÄCKEN, n. 5. Bäckens att förvara vatten uti.
VATTENBÄRARE, m. 5. Se *Vattendragare*.
VATTENBÖLD, m. 5. Böld, som innehåller ett vattenaktigt ämne.
VATTENBÖNA, f. 1. Se *Sjöböna*, bem. 2.
VATTENCHOKLAD, --- schoklad, m. o. n. 5. Choklad, kokt i vatten.
VATTENDAM, m. 2. pl. — *dammar*. Se *Dam*, II, bem. 2.
VATTENDJUR, n. 5. Djur, som lever i vattnet.
VATTENDOP, n. 5. Döpelse med vatten.
VATTENDRAG, n. 5. Rinnande vatten, såsom ström, å, bäck, o. s. v. — *Syn*. Strömdrag.
VATTENDRICKARE, m. 5. Den, som släcker sin törst vanligen endast med vatten och afhåller sig ifrån starka drycker.
VATTENDRIFT, f. 5. 1) Vattnets drifkraft. — 2) Vattenmassa, som drifver en maskin.
VATTENDRIFVANDE, a. 1. (med.) Säges om medel, som vid vattensot drifva vattnet ur kroppen.
VATTENDROPPE, m. 2. pl. — *droppar*. 1) Droppe af vatten. — 2) (mineral.) Färglös topas.
VATTENDRÄGT, f. 5. Vattenmassan i en ström o. s. v., med afseende på dess drifkraft.
VATTENDYKARE, m. 5. Se *Vattensvår-mare*.
VATTENELFVA, f. 1. *Vattenelfvor* äro, enligt folktron, ett slags menniskor, som påstås leva i hafvet.
VATTENFALL, n. 5. Ställe, der vattnet ifrån en höjd nedstörtar i djupet. — *Syn*. Fall, Fors, Katarakt, Kaskad.
VATTENFAT, n. 5. Se *Handfat* och *Vattenliggare*.
VATTENFLOD, m. 5. Stor öfversvämning.
VATTENFYRVERKERI, n. 5. Fyrverkeri, som afbrännes på vattnet.
VATTENFÅGEL, m. 2. pl. — *fåglar*. Fågel, II.

som hämtar sin föda ur vattnet och uppehåller sig vid haf, sjöar, floder, o. s. v.
VATTENFÅNG, n. 5. Hämtning af vatten; äfv. rättighet dertill.
VATTENFÅRA, f. 1. 1) Tvårfåra på en åker, för vattnets aflöpp. — 2) Se *Kölvatten*, *Strömfåra*.
VATTENFÄRG, m. 5. Färg, tillredd med vatten och gummi.
VATTENFÄRGS-MÅLNING, f. 2. Det slags målningsätt, då vattenfärg begagnas.
VATTENGAS, m. 5. Vatten, förvandladt i ånga.
VATTENGLAS, n. 5. 1) Dricksglas med vatten uti. — 2) Se *Glasfernissa*.
VATTENGRAN, f. 2. Se *Hästs Evans*, bem. 5.
VATTENGRODA, f. 1. Ett släkte af grodorna, som vistas i kärr, dammar och andra stillastående vattensamlingar.
VATTENGRÖT, m. 2. (uttalas vanligen: vatt-gröt) Gröt kokad med vatten (ej med mjölk).
VATTENGÅNG, m. 2. (skepp.) *V*-en kallas bordläggningsplankorna mellan begge vattenlinierna.
VATTENHALTIG, a. 2. Som håller vatten, dermed bemängd.
VATTENHAMMARE, m. 2. pl. — *hamrar*. Hammare, som drifves med vatten.
VATTENHINNA, f. 1. (barnförl.) Den inre, tunnare hinna, hvaraf äggskalet består, hvilket omsluter fostret.
VATTENHJUL, n. 5. Hjul, som drifves af vatten.
VATTENHUND, m. 2. En ras af hundslägtet, som isynnerhet dresseras till jagt på sjöfågel.
VATTENHIVRFVEL, m. 2. pl. — *hvirflar*. Hvirfvel i vattnet.
VATTENHÖJD, f. 5. Vattnets höjd i haf, sjö, o. s. v.
VATTENHÖNA, f. 1. Se *Blåsklacka*.
VATTENJUNGFRU, f. 5. pl. — *jungfrur*. Insektslägte af Sländorna. Agrion.
VATTENKANNA, f. 1. Se *Handkanna* och *Sprutkanna*.
VATTENKAR, n. 5. Kar, hvori vatten förvaras.
VATTENKISA, m. sing. Se *Misspichel*.
VATTENKISTA, f. 1. Vattenbehållning, cistern.
VATTENKITT, n. 5. Se *Cement*, bem. 2.
VATTENKLAR, a. 2. Klar eller tunn som vatten.
VATTENKLÖFVER, m. sing. Örten *Menyanthes trifoliata*.
VATTENKOLONN, --- kälånn, m. 5. (fys.) Massa af vatten, från botten till ytan tänkt i form af en pelare.
VATTENKONST, f. 5. 1) Konstig inrättning, som genom allehanda slags hydrauliska maskiner uppfordrar vatten ur djupet, såsom t. ex. i grufvor, eller till en viss höjd, hvarifrån det ledes till bestämda platser, för att t. ex. med nödigt vatten förse invånarna i en stad eller kaskader och springbrunnar i park, trädgård, o. s. v. — 2) Mekanisk inrättning, hvarigenom en eller flera vattenstrålar drifvas fritt upp i höjden. Kallas äfv. Springbrunn. *Låta v-erna springa*.
VATTENKOPPOR, f. 1. pl. En lindrigare art koppor, som innehålla en hvit, genomskinlig vätska.
VATTENKRANS, m. 2. Örtslägtet *Chara*.
VATTENKRASSE, m. sing. Örten *Nasturtium officinale*.